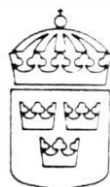

Motion till riksdagen

1989/90:Jo510

av Martin Olsson (c)

Förbud mot import av skinn från vissa djur

Mot.
1989/90
Jo510–515

I vårt land engagerar sig allt fler emot de olika former av lidande som djur utsätts för. Så t. ex. har kampen för att begränsa de plågsamma djurförsöken och för att förbättra försöksdjurens situation fått ett brett folkligt stöd, liksom att våra husdjur skall leva under för djuren anpassade förhållanden.

Men många engagerar sig också i arbetet för att förbättra situationen för djur långt utanför vårt lands gränser. Ett exempel på detta är bl.a. de framgångsrika strävandena att skapa ökad opinion mot import av skinn av utrotningshotade djur. Dessutom arbetar allt fler i vårt land för att begränsa eller helst hindra import av skinn från djur som fångats med plågsamma – och i Sverige otillåtna – metoder.

I denna motion vill jag, liksom i fjolårets tyvärr avslagna motion (1988/89:Jo551), ta upp frågor om åtgärder mot import av skinn från sådana djur.

I vårt land fastslås i jaktlagen att "jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande" och i jaktstadgan finns regler om vilka fångstredskap som får användas. Där stadgas att endast fångstredskap av godkänd typ och som inte skadar fångat djur får användas vid jakt efter däggdjur och fåglar. Dessutom föreskrivs att de skall vittjas minst en gång per dygn. Tyvärr har inte alla länder motsvarande regler. I många länder är det alltfjämt tillåtet att använda fångstmetoder som är synnerligen plågsamma för djuren. Bland de värsta exemplen härpå är bensaxen. Den fungerar så att djurets tass, klöv eller ben kläms fast och förorsakar det fångade djuret stort lidande och kan exempelvis ge kallbrand eller blodförgiftning. Det händer att djuret i sin förtvivlan och ängest gnager av sitt eget ben för att komma loss.

I åtminstone 63 länder är bensaxen förbjuden. Det är länder i olika delar av världen och länder med olika kulturer och traditioner. Bland länder som alltfjämt tillåter denna grymma fångstmetod är Canada, flertalet delstater i USA och Sovjetunionen.

Bland de djur man försöker fånga med bensax märks prärievarg (skinnen coyote), sumpbäver (nutria), tvättbjörn (sjubb), vildmink, räv och lodjur. Men det är inte enbart de avsedda djuren som fastnar och plågas. Vid en studie i Minnesota, USA (Minnesota Department of Natural Resources) visade det sig att det fångades ett och ett halvt icke avsett djur för varje avsett. Då var fåglarna oräknade. Skulle de tagits med kan man räkna med att minst två icke avsedda fångats för varje avsett djur.

Det finns andra grymma fångstredskap än pälssaxen.

Pälssaxen fungerar så att djuret dras upp i luften och blir hängande i sin skadade tass för att inte ätas upp av andra djur.

Fixeringssaxen leder till att det fångade djuret fixeras i en helt onaturlig ställning för att inte kunna gnaga av sin tass och rymma!

I många länder saknas regler om hur ofta fångstredskapen skall vittjas, vilket kan leda till att djur plågas under mycket lång tid.

Även om vi i vårt land förbjudit de mest plågsamma fångstmetoderna bidrar vi dock genom importen av skinn till att sådana fångstmetoder fortsätter att utnyttjas och tillåtas i många länder. Många av dessa plågsamt fångade djurs skinn importeras nämligen till vårt land och finns i de pälssvaror som säljs här. När det gäller livsmedel eftersträvar vi att inte tillåta import av livsmedel som producerats på i Sverige otillåtet sätt. Vi borde enligt min mening även arbeta för att hindra import av skinn från djur som fångats med i vårt land av djurskyddsskäl förbjudna metoder.

Ett importförbud skall ses som ett medel att få återstående länder – i vårt fall de länder varifrån vi importerar dessa skinn – att förbjuda de mest plågsamma fångstmetoderna. Importförbudet skulle säkerligen även allmänt bidra till att väcka intresse och opinion i olika länder för större hänsynstagande till djurens situation och lidande.

Om ett importförbud skulle komma att betraktas som ett otillåtet handels hinder hör ansträngningar göras för att sådana importbegränsningar blir accepterade, vilket bl.a. torde underlättas av förslag inom EG.

EG-kommissionen har nämligen under 1989 framlagt ett förslag om importförbud för pälsskinn från länder med oetiska fångstmetoder. Lagförslaget, som avses träda i kraft den 1 januari 1996, innebär ett förbud för import av pälssaxar från länder där fångstmetoder ännu används eller där fångstmetoderna i övrigt inte motsvarar internationellt överenskommen standard. De djur som anges är bl.a. bäver, utter, prärievarg, varg, lodjur, vildkatt, sobel och sjubb.

Det finns i detta sammanhang anledning att erinra om att EG-kommissionen, som en del av ett förslag till ett naturskyddsdirektiv, tog ett första steg 1988 med sitt förslag om förbud att tillverka, sälja eller använda fångstmetoder.

Vad gäller EG och importförbud vill jag även nämna att EG 1983 beslutade att medlemsstaterna skulle förbjuda kommersiell införsel av pälsskinn och varor av pälsskinn av vissa sälungar. Detta först tidsbegränsade förbud har under 1989 permanentats.

Liksom i fjol vill jag föreslå att riksdagen uttalar att regeringen bör verka för importförbud av skinn och produkter av skinn från djur som fångats med i Sverige otillåtna metoder. Jordbruksutskottet (JoU 1988/89:17) uttalade "stor sympati" för motionskravet men ansåg att "möjligheterna för Sverige att ensidigt införa för import av skinn inskränkande regler ... ter sig däremot enligt utskottets mening betydligt vanskligare (än beslut om jaktmetoder i Sverige)".

Mot bakgrund av ovan redovisade åtgärder och förslag i EG bör enligt min mening förutsättningarna ha ökat för att Sverige skall kunna – om man verkligen eftersträvar det – införa av mig föreslagna importbegränsningar.

Sverige hör även på andra sätt i olika internationella fora verka för huma-

nisering av fångstmetoderna liksom djurskyddsfrågor i övrigt. Ett sådant arbete skulle vara en logisk fortsättning på Sveriges engagemang och insatser för att förbättra miljö- och andra förhållanden i världen och även svara mot det allt bredare djurskyddsintresset i vårt land.

Mot. 1989/90
Jo510

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbud mot import av skinn från djur fångade med i Sverige otillåtna metoder.
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att Sverige i internationella fora bör verka för förbud mot användning av plagsamma fångstredskap.

Stockholm den 19 januari 1990

Martin Olsson (c)